

Hölli

Dess Terentjeva

”Mitä jos se pitää mua outona?” Allu sai lopulta sanoitettua pelkonsa. Hän tunsi Vanin käden polvellaan. He lojuivat Allun sängyllä jalat lomittain. Vanin kasvoilla oli lempeä, ehkä vähän huvittunutkin hymy. Allu osasi jo tulkita hymyn merkityksen: jos joku pitää outona, se on vain kohteliaisuus.

Hyvä Vanin oli ajatella niin. Hän oli heistä kahdesta se ekstrovertti, joka tutustui hetkessä kaikenlaisiin ihmisiin. Allun tuttavapiiri koostui lähinnä katutanssin kisaryhmä Lössin tanssijoista. Erityisen helppoa oli niiden kanssa, jotka olivat olleet aikaisemmin myös samassa junnutiimissä.

Allu oli aina ollut todella ujo. Viime aikoina häntä oli vaivannut eräs uusi asia. Vaikka Lössin tapa kohdella häntä ei ollut muuttunut transition takia, Allu oli jo hetken kulkenut maailmassa eri tavalla. Kun hän käveli vaikka treeneistä linkkipysäkkiä kohti, tytöt saattoivat vaihtaa kadun puolta, koska varoivat miehiä ja poikia. Se tuntui kipeältä, koska Allu oli yhtä vilpiton ja kiltti kuin ennenkin.

”Tytöille on erilaista puhua äijänä”, Allu sanoi.

”Hyvin se menee”, Vani sanoi ja nosti kätensä Allun polvelta. Allu imaisi Vanin jalan reisiensä väliin, et päästä irti! Vani laittoi kämmenensä takaisin. Kosketus tuntui hyvältä ja turvalliselta.

Vani muistutti Allua siitä, että hänellä ja tytöllä, jonka kanssa Allu halusi kaverustua, oli loputtomiin yhteistä: tanssi. Ja että Allu oli vähän höpsö, kun ei uskaltanut kommentoida tanssivideoon. Lössihän oli Jyväskylältä ja tyttö tamperelainen, ehkä he olivat nähneet toisensa vaikka jossain tanssikisoissa?

Allua hävetti, ettei hän uskaltanut lähestyä kiinnostavia tyyppejä edes näytön takaa. Ehkä olisi ollut helpompi kommentoida jollekin ei-tytölle. Mutta kun Allu halusi tutustua juuri tähän tanssijaan, koska tytöllä oli liian samastuttavia ja hauskoja videoita. Yhdellä kommentilla olisi aika vaikeaa viestiä, että hei, tämä äijä on ihan vilpittömillä asioilla liikkeellä.

Vani vei taas kätensä pois ja viittoi Allua lähemmäs. Allu liikahti, sotkeutui heidän jalkoihinsa ja hilasi itsensä Vanin kainaloon.

”Kommentoi sä sille mun puolesta?” Allu pyysi.

”Just joo”, Vani nauroi. ”Miten sä ikinä uskalsit laittaa mulle viestii ensin?”

Allu syöksyi kainalosta pussaamaan Vania poskelle ja sitten suulle. Hän tunsu Vanin hymyn ja hengityksen ja joo, olihan tämä oikeassa. Jos Allu ei olisi laittanut viestiä, ehkä he eivät olisi ihastuneet toisiinsa. Ehkä he eivät olisi koskaan todella kohdanneet.

”Aika hyvä tilannehan tää on”, Vani sanoi. ”Kun pahinta mitä voi tapahtua on, että toinen kattoo sua vähän oudosti.”

Allu suuteli vielä vähän sanojen päälle. Hän muisti nyt, miten pahasti oli jännittänyt laittaessaan Vanille ensimmäisen kerran viestiä. Allu oli jopa joutunut ryntäämään vessaan, mikä ei ollut kovin romanttista. Allu oli kertonut siitä Vanille myöhemmin, ja se oli molemmista nykyään hauskaa. Oot niin ihana et mun vatsa menee sekaisin!

”Mä kommentoin huomenna”, Allu sanoi.

”Mä en mee tohon lankaan”, Vani vastasi. Hän työnsi Allua hellästi hakemaan puhelimensa ja katsoi vierestä, kun tämä avasi tamperelaisen tanssijatytön videon, jota oli katsonut uudelleen ja uudelleen. ”Ala pistää”, Vani vaati. ”Vessa on ihan vieressä.”

Allu mulkaisi Vania, joka virnuili niin itsevarmasti, että se tarttui Alluun. Sitä paitsi yksi viesti oli vain yksi viesti. Tyttö ei välttämättä vastaisi Allulle. Tai sitten he saattaisivat jutella vain kommenttikentässä, tai vain siellä ja yksityisviesteillä. Tai ehkä heistä tulisi elämänmittaisia ystäviä. Jyväskylästä ei ollut Tampereelle kuin puolentoista tunnin junamatka.

Eikä kohtaamisen siementä kannattanut jättää kylvämättä jännityksen takia. Sitä paitsi yleensä kaikki muutkin keskittyivät vain itseensä ja stressasivat omaa oudolta vaikuttamistaan.

Allu kirjoitti: Sulla on ihan uskomaton groove! Ootteko mihin kisoihin menossa seuraavaks?

Sitten hän laski puhelimen lattialle ja piiloutui taas Vanin kainaloon. Vani silitti Allun hiuksia. Allu tunsu itsensä tyytyväiseksi kotikissaksi ja työnsi päätään Vanin sormia vasten.

”Hölliiks?” Vani kysyi ja rapsutti niin, että tuntui varpaissa asti.

Allu ei kyennyt edes vastaamaan.

© Lukukeskus, 2024

*Dess Terentjeva (s. 1992) on tamperelainen aikuisten- ja nuortenkirjailija. Terentjevan monipuolista tuotantoa yhdistää erityisesti sateenkaarinäkökulma sekä toiseuden teema. Hänen uusin teoksensa, nuorten säeromaani *Zeno*, julkaistaan maaliskuussa 2024. Terentjevalta on aikaisemmin julkaistu nuorten säeromaanit *Ihana* (2021) ja *Freestyle* (2023) sekä aikuisten fantasisarja *Neonkaupunki* (2020-).*